

NOSTALGIE

Gustavo El

Voi știi s-ascult în glasul, stropilor de ploaie
De sufletul ce tremurând îmi e de dor
Și când mi-o povesti, de chinul ce-l îndoiaie
O să-i răspund, cu toate simțurile în cor:

„Cunosc a ta dezamăgire, și ți-am citit amarul
Dar viața nu-i mereu, ce ne dorim a fi
Si de ți-e scris a duce, ca un măgar samarul
Acceptă-le pe toate, necazuri, bucurii

Cunosc și ochii mei, durerea ce te-ncearcă
Și-a mea guriță știe, de ea cât ți-e de dor
Dar rogu-te-n adâncuri, putere de îți cearcă
Să treci prin greu cum trece, prin aer un condor

Am alergat și eu, mult timp dup-o risipă
Și m-au lovit talazuri, de chin și-amărăciune
Cu greu am înțeles, că viața-i doar o clipă
Trăită-n loc pustiu, și cu deșertăciune

Mi-am așternut nostalgic, poezii de-a rândul
Și am vorbit de toate, ce-n cale mi-au ieșit
Da-ți spun că niciodată, n-o să mă-mpac cu gândul
Că mult am mai trudit, până ce-am reușit!"